

giftskendelsen hidrører fra voldgiftsretten, f.eks. gennem en sikker digital signatur. På nuværende tidspunkt er der i praksis ikke mulighed for at gennemføre tvangsfuldbyrdelse efter reglerne i retsplejeloven på grundlag af et digitalt dokument, og Justitsministeriet forudsætter derfor samtidig, at voldgiftsretten efter anmodning fremsender en bekræftet udskrift af voldgiftskendelsen i papirform, hvis en part har behov herfor til brug for en anmodning om tvangsfuldbyrdelse af voldgiftskendelsen.

Der henvises til lovforslagets §§ 19 og 28-33 og bemærkningerne hertil.

5.11. Sagsomkostninger og sikkerhedsstillelse

5.11.1. Det anføres i Advokatrådets redegørelse, at den gældende voldgiftslov ikke indeholder bestemmelser om sagsomkostninger og sikkerhedsstillelse for voldgiftsrettens vederlag og udgifter i forbindelse med voldgiftssagen, bortset fra § 6, hvorefter domstolene kan prøve voldgiftsrettens fastsættelse af sit honorar. Denne prøvelsesadgang for domstolene foreslås opretholdt, idet der dog foreslås en søgsmålsfrist på 30 dage fra det tidspunkt, hvor parten modtog honorarfastsættelsen. Efter arbejdsgruppens vurdering vil det endvidere være hensigtsmæssigt nærmere at regulere sagsomkostningerne i forbindelse med voldgiftssagen og spørgsmålet om sikkerhedsstillelse for voldgiftsrettens vederlag og udgifter i forbindelse med voldgiftssagen, da disse spørgsmål har stor praktisk betydning. Arbejdsgruppens forslag herom er inspireret af de svenske regler og det daværende norske lovudkast. UNCITRAL's modellov regulerer derimod ikke spørgsmålet om sagsomkostninger og sikkerhedsstillelse.

Hovedtrækkene i arbejdsgruppens forslag om sagsomkostninger er, at voldgiftsretten fastsætter sit honorar og sine omkostninger, at parterne hæfter solidarisk for honoraret og omkostningerne, at voldgiftsretten fordeler disse udgifter mellem parterne, at voldgiftsretten kan pålægge en part at betale modpartens udgifter til voldgiftssagen, samt at domstolene efter anmodning fra en part inden 30 dage kan prøve voldgiftsrettens fastsættelse af sit honorar.

Med hensyn til sikkerhedsstillelse foreslår arbejdsgruppen en regel om, at voldgiftsretten kan pålægge parterne at stille sikkerhed for voldgiftsrettens honorar og omkostninger. Da en part kan forsøge at undgå voldgiftssagen ved ikke at stille sin del af sikkerheden, foreslås det endvidere, at den anden part da kan stille hele sikkerheden. Endelig foreslås det, at voldgiftsretten kan afslutte sagen, hvis sikkerheden ikke stilles inden for en af voldgiftsretten fastsat frist.

5.11.2. Justitsministeriet kan tilslutte sig, at der i voldgiftsloven fastsættes regler, som kan fraviges ved aftale (deklaratoriske regler), om sagsomkostninger, sådan som det er tilfældet i bl.a. Norge og Sverige.

Endvidere bør der i overensstemmelse med den gældende voldgiftslov fastsættes en ufravigelig (præceptiv) regel om, at en part inden for en vis frist særskilt kan indbringe fastsættelsen af voldgiftsrettens vederlag og udgifter i forbindelse med voldgiftssagen for domstolene til prøvelse. Adgangen til indbringelse for domstolene bør ligesom i bl.a. Norge og Sverige også omfatte voldgiftsrettens udgifter i forbindelse med voldgiftssagen, da voldgiftsdommerne selv har interesse i fastsættelsen heraf på samme måde som i fastsættelsen af vederlaget. Dette gælder også, når voldgiftsrettens udgifter i overensstemmelse med parternes aftale er fastsat af en voldgiftsinstitution, da voldgiftsinstitutionen tilsvarende selv har interesse i fastsættelsen af voldgiftsinstitutionens omkostninger, som er en del af voldgiftsrettens udgifter i forbindelse med voldgiftssagen.

Justitsministeriet kan også tilslutte sig, at der i voldgiftsloven fastsættes deklaratoriske regler om sikkerhedsstillelse for voldgiftsrettens vederlag og omkostninger, sådan som det er tilfældet i bl.a. Norge og Sverige.

Der henvises til lovforslagets §§ 34-36 og bemærkningerne hertil.

5.12. Tilsidesættelse af voldgiftskendelsen

5.12.1. Det anføres i Advokatrådets redegørelse, at den gældende voldgiftslovs § 7 om voldgiftskendelsens ugyldighed i hovedtræk bør videreføres, men at arbejdsgruppen finder det nødvendigt at ændre på tre forhold.

For det første er det uafklaret, om voldgiftslovens § 7 er udtømmende. Dette giver efter arbejdsgruppens vurdering en uheldig retsstilling, fordi parterne i værste fald ikke kan indrette sig efter voldgiftskendelsens indhold, selv om voldgiftskendelsen eller voldgiftsrettens sagsbehandling ikke strider mod de ugyldighedsgrunde, som fremgår af voldgiftslovens § 7. Efter arbejdsgruppens opfattelse er det afgørende, at en voldgiftslov udtømmende angiver ugyldighedsgrundene.

For det andet svarer ugyldighedsgrundene og den valgte systematik i voldgiftslovens § 7 ikke fuldt ud til UNCITRAL-modellovens art. 34 og New York-konventionens art. V. Efter arbejdsgruppens vurdering vil det være hensigtsmæssigt, at der på samme måde som i modelloven sondres mellem ugyldighedsgrunde, som kan prøves af domstolene af egen drift, og ugyldighedsgrunde, som kun prøves, såfremt en part påbe-